

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 listopada 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerisches Verwaltungsgericht München – Niemcy) – Herbaria Kräuterparadies GmbH przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-137/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Wspólna polityka rolna — Produkcja ekologiczna i znakowanie produktów ekologicznych — Rozporządzenie (WE) nr 889/2008 — Artykuł 27 ust. 1 lit. f) — Stosowanie określonych produktów i określonych substancji w przetwórstwie środków spożywczych — Zakaz stosowania minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów, jeżeli ich zastosowanie nie jest wymagane prawem — Dodawanie glukomianu żelaza i witamin w napoju ekologicznym — Stosowanie minerałów, witamin, aminokwasów i mikroelementów — Ilości wymagane dla zezwolenia na sprzedaż jako suplementu żywnościowego z użyciem oświadczenia żywieniowego lub zdrowotnego albo jako środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego]

(2015/C 007/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli należy interpretować w ten sposób, że stosowanie substancji, o której mowa w tym przepisie, jest wymagane przez prawo tylko pod warunkiem, że przepis prawa Unii lub zgodny z nim przepis prawa krajowego w sposób bezpośredni nałożył obowiązek dodania tej substancji do środka spożywczego, aby mógł on być sprzedawany. Stosowanie takiej substancji nie jest wymagane przez prawo w rozumieniu rzeczzonego przepisu, jeżeli środek spożywczy jest sprzedawany jako suplement żywieniowy z oświadczeniem żywieniowym lub zdrowotnym albo jako środek spożywczy specjalnego przeznaczenia żywieniowego, aczkolwiek oznacza to, że w celu przestrzegania przepisów dotyczących dodawania substancji do środka spożywczego, znajdujących się, odpowiednio:

- w dyrektywie 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych, zmienionej przez rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r.,
- w rozporządzeniach (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności i Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającego wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci, a także
- w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/39/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 953/2009 z dnia 13 października 2009 r. w sprawie substancji, które mogą być dodawane w szczególnych celach odżywczych do środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego

ów środek spożywczy powinien zawierać określoną ilość danej substancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.